

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Sølvskillingen

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893297827072/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

listede den sig til Aabningen, for at kige lidt ud; det skulde den nu ikke have gjort, men den var nysgjerrig, det straffer sig; den gled ud i Buxelommen, og da om Aftenen Pengepungen blev lagt tilside, laae Skillingen endnu, hvor den laas og kom med Klæderne ud paa Gangen, der faldt den strax paa Gulvet; Ingen hørte det, Ingen saaa det.

I Morgenstunden kom Klæderne ind, Herren tog dem paa, reiste bort, og Skillingen kom ikke med, den blev funden, skulde igjen gjøre Tjeneste, gik ud med tre andre Mynter.

10 »Det er dog rart at see sig om i Verden!« tænkte Skillingen, »kjende andre Mennesker, andre Skikke!«

»Hvad er det for en Skilling,« blev der lige i det Samme sagt. »Den er ikke Landets Mynt! den er falsk! duer ikke!«

Ja nu begynder Skillingens Historie, som den siden fortalte 15 den.

»Falsk! duer ikke! det foer igjennem mig,« sagde Skillingen. »Jeg vidste, jeg var af godt Sølv, god Klang og med ægte Præg. De naatte bestemt tage fejl, mig kunde de ikke mene, [31] men mig meente de dog! mig var det de kaldte falsk, jeg duede 20 ikke!« »Den maa jeg give ud i Mørke!« sagde Manden, som havde den, og jeg blev givet ud i Mørke og saa igjen skjældt ud ved Dagslys, – »falsk, duer ikke! den maa vi see at blive af med.«

Og Skillingen zittrede mellem Fingrene hver Gang den i Smug 25 skulde listes bort og gjælde for Landets Mynt.

»Jeg elendige Skilling! hvad hjælper mig mit Sølv, mit Værd, mit Præg, naar det ikke har Noget at betyde. Man er for Verden, hvad Verden troer om En! Det maa dog være skrækkeligt at have en end Samvittighed, at liste sig frem paa det Ondes 30 Vei, naar jeg, der dog er aldeles uskyldig, kan være saaledes tilmode ved bare at have Udseendet deraf! – Hver Gang jeg blev tagen frem, gruede jeg for de Øine, der vilde see paa mig; jeg vidste, at jeg vilde blive stødt tilbage, kastet hen ad Bordet, som var jeg Løgn og Bedrag.

25 En Gang kom jeg til en stakkels fattig Kone, hun fik mig i Dagløn for sit Slid og Slæb, men hun kunde nu slet ikke blive mig qvit, Ingen vilde tage imod mig, jeg var en sand Ulykke for hende.«

»Jeg er saamænd nødt til at narre Nogen med den!« sagde 40 hun. »Jeg har ikke Røsd til at gjemme paa en falsk Skilling;»

22 Dagslys] Dagslys k40. 27 har Noget] ikke havde har a, ikke her havde k, har Noget t, her har noget 0. 31 Udseendet] Udseende k, Udseendet t, Udseende 0. 52 tagen] taget k0.